



**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor  
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum  
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,  
Coordinatus, Seu Omnes ...**

**Diana, Antonino**

**Lugduni, M. DC. LXXX.**

253. An clausula ex certa scientia apposita in Bullis Pontificis confirmantibus privilegia regularium reviviscere faciat, & innovet, privilegia revocat? Ex p. 11. tr. 2. & Misc. 2. res. 7.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76429)

Mexicano. Ergo tempore Pij Quinti omnium priuilegiorum cumulo ditati sumus, ac si Concilium non præcessisset, cui successit in Pontificatu Gregorius Decimus Tertius.

Sup. hoc in Resol. 1. non seq. signa: et in § Sed non, inter mediū & finē, verū. Ex his, & supra in Resol. 12. & in 2. eius prima not.

14. Quarta decisio: Certissimum est, nunquam per Gregorium XIII. reuocata fuisse nostra priuilegia in foro conscientie, nec desunt Doctores asserentes non fuisse etiam in exteriori foro aboluta vel restricta, quibus ipse in hac parte non assentior. Et hæc omnia docet Hinojosa *ubi supra*, qui postea latè hanc quartam conclusionem stabilire conatur.

15. His tamen minime obstantibus, contrariam sententiam sustinendam, & practicandam esse puto, cum opinio Patris Hinojosa sit contra stylum, & praxim Romane Curie, & aduersus Religiosum Hispanum, alium Religiosum Hispanum adducam, & is est Pater Magister Nicolaus Brauus in *tractatu Monastico capit. 1. numero 8. cum sequentibus*, ubi inter alia sic asserit. Solum potest esse dubium de priuilegio illo Pij, quod incipit, *Et si Mendicantium*, &c. quod etiam pro nostra obseruantia Hispanie, sicut pro aliis expeditum habemus *tract. 3. priuileg. 8.* ubi plura non obstante Concilio conceduntur. Et quidem hoc, dum durauit eius valor, ritè frui poteramus; Veruntamen cessauit iam per reuocationem Gregor. XIII. in Bulla, quæ incipit, *In tanta rerum & negotiorum mole*, &c. tamquam si tales litteræ nunquam emanassent. Et quamuis Henriquez *libr. 7. de indulgent. capit. 24. in fine sub verbo videtur*, dicat non fuisse promulgatam, aut vsu receptam hanc reuocationem Gregorij: Sed oppositum tenet Flavius Cherubinus in *Compend. Bullarum tract. 2. de constitut. 9. Gregor. XIII. Schol. 1. Quarta ad eandem Bullam*, Paulus Palescius in *praxi Episcop. 2. part. cap. 3. artic. 6. numer. 8.* Emanuel Rodriguez *tom. 3. quæstion. 74. artic. 16.* Tamburinus *tomo 1. de iure Abbat. disputacione 17. quæstione 1. numero 16.* & ita censo cum eisdem & aliis.

16. Obiicies ex eodem Henriquez, & ex Bullario Emanuel Rodrig. Idem priuilegium esto sic reuocatum à Gregorio XIII. ac fuisse antea confirmatum pro foro conscientie à Pio Quinto Minoribus ad instantiam Generalis illorum, sed viue vocis oracula non fuerunt reuocata, utpotè quæ pro foro conscientie concessa nullum in exteriori foro diffidium pariebant, ut ait Emanuel *tom. 1. quæstion. 8. articulo nono*. Vel quia nomine constitutionum non censentur reuocata oracula, ut ait Henriquez *ubi supra Llamas 4. part. sum. capit. 11. §. ultimo*, & eisdem citatis cum aliis Tamburin. *ubi supra disput. 16. quæstione 2. numer. 11.* ergo, &c. Nihilominus etiam si hæc ita essent, solum assequuntur, illud viue vocis oraculum fauere Minoribus, quibus immediatè datum & concessum est. At verò cum nostrum non fiat nisi per extensionem, quæ non communicat aduersantia Concilio modo dicto; nihil prodest, prout dixi *numer. 8.* præterea etiam viue vocis oracula reuocata sunt primò à Gregorio XV. excipiente quæ facta sunt Cardinalibus; deinde absolute etiam Cardinalium manu firmata ab Urbano VIII. anno 1631. ut constat ex Bullis apud citatum Tamburinum *tom. 2. disputat. 15. quæstion. 7.* licet Leander recens & diligens Auctor *tomo secundo tr. 9. de matrim. disputat. 24. quæstion. 16.* velit non esse reuocata oracula, quæ ante constitutionem dicti Gregorij XV. sortita sunt effectum, quod de effectu in indiuiduo concedo, ut quod iam in aliquo casu, & persona virtute Oraculi factum inuenit reuocatio, maneat, & non irritetur, nec amplius assequitur declaratio Authentica Cardin. ab ipso adducta;

Non verò quod in specie maneat vsus oraculi validus, sic enim inanis esset reuocatio, quæ ut sic ad præcedentia etiam referretur. Aliud est, quando oracula vnus Pontificis determinatè per alterius Bullam, aut constitutionem confirmantur, itaque transeant in constitutionem, quod non præstat quævis concessio aut confirmatio, ut obstat reuocationi, nisi adiunctis aliis congruentis, & rationibus ab eodem in suo casu adductis, quod facilius admitto. Cæterum in nostro puncto neutrum habet vim, aut locum. Hucusque Brauus; & quidem iudica, tu amice Lector, si sit verisimile alterum Hinojosæ, nempe Pium IV. in illa confirmatione Priuilegiorum voluisse derogare statim post annum id quod Patres Concilij Tridentini tam mature paulò ante considerauerant, & in illo sacro cœtu statuerant, & inde si nunc confirmarentur omnia priuilegia alicuius Religionis ex certa scientia, non addita illa limitatione, dummodo Concilio Tridentino non sint contraria, manebunt confirmata, & restituta omnia, etiam si contraria sint Tridentino, quod difficile creditur est, alias per confirmationem priuilegiorum Societatis Iesu, in qua non ponitur illa limitatio, ut refert Suarez *libr. 8. de legibus capite 19. numer. 2.* omnia illius priuilegia reuocata per Concilium essent restituta, quod tamen etiam ipsa societas non agnoscat ex vi talium confirmationum; ut obseruat Merolla *tr. 3. dict. 6. c. 5. dub. 2. diff. 1. num. 46.*

17. Et quoad doctrinam de clausula ex certa scientia, in qua se fundat Hinojosa: aliqua olim assenti in *part. 10.* contra Vitalem; nunc assero, aliquos docere hanc clausulam non sufficere, quando Princeps concedit priuilegium contra legem habentem clausulam derogatoriam ad priuilegia, in *part. 10. norm. in cap. nonnulli de rescriptis num. 10.* & ibi Felin. *num. 5. & seq. Moneta de commun. ultim. vol. cap. 7. numer. 178.* Et hanc sententiam tenentur sequi Doctores; qui dicunt confirmationem priuilegiorum factam cum clausula, *ex certa scientia*, non restituere priuilegia à iure reuocata, idem videtur appetere sentire Decius *consil. 341. numer. 10.* dum assentit, maiorem vim habere, seu potentior esse clausulam derogatoriam, non obstantibus, &c. quàm clausulam, *ex certa scientia*; Assentior tamen Patri Hinojosa non omnia priuilegia Ordinum Mendicantium fuisse reuocata per Consilium Tridentinum etiam in decretis, in quibus statuitur contrarium ipsis priuilegiis, Itaque non omnia decreta Concilij, etiam ea quæ sunt contraria nostris priuilegiis, seruanda sunt cum derogatione ipsorum; sed solum illa cum reuocatione priuilegiorum intelliguntur obseruanda, in quibus statuitur aliquod contrarium priuilegiis obseruandum, non obstantibus priuilegiis.

## RESOL. CCLIII.

An clausula ex certa scientia apposta in Bullis Pontificis confirmantibus priuilegia Regularium reuocata, & inuenerit priuilegia reuocata? Ex p. 1. tr. 2. & Misc. 2. Resol. 7.

§. 1. **A**ffirmatiuam sententiam docet Brunn. *part. 1. tract. 1. capit. 2. proposition. 4.* ubi sic ait, Quoties ex certa scientia priuilegia ante reuocata per specialem rescripti, aut Bullæ clausulam reuocatoriam abrogata, confirmantur, valida est confirmatio eorundem, licet non fiat mentio huiusmodi clausulæ reuocatorie. Ratio est, quia hæc clausula, ex certa scientia, habet vim nouæ concessionis, &

§ & invalidatorum reualidationis: ergo si ex sua natura reualidat inualidata, seu reuocata, frustra fiet reualidat reuocatoria mentio. Sic tenent Glossa, in cap. Sicut graue, de Transact. in cap. veniens, eod. tit. & in cap. Quia diuersitas, de concessione Præbende; Sigifmundus à Bononia tract. de elect. part. 2. c. 4. dub. 7. 6. n. 6. Rosella verb. Absolutio. n. 4. Portell. verb. priuilegiy confirmatio, & Marcellinus à Sancto Benedicto in Compend. priuileg. Fuliensum, verb. priuileg. in notabilibus. vbi docet, ex Eman. Roder. qui est huius sententia, quod tria operatur prædicta confirmatio ex certa scientia. Primum, quod priuilegia sic confirmata sunt firmioris auctoritatis. Secundum, quod si minus sunt valida, sunt valida, & sic validat nulla, & inualida, dando nouam vim. Tertium, propter auctoritatem confirmantis nullus superior, seu Prælatus potest de illis cognoscere, sed solus Papa. Eundem etiam effectum operatur clausula, de plenitudine potestatis: vt citat Roder. & Marcell. cum aliis asserunt: Clausula verò, de nouo concedimus: non operatur eisdem effectus, sed facit tantum illa reuiviscere, si in vsu essent, & impedit præscriptionem per non vsum. At verò clausula simplex, confirmamus, nihil ferè operatur, vt in tract. de exempt. latius ex Doctoribus, & Canonibus ostendimus: Sic etiam Miranda in Manuali tom. 2. quest. 4. 5. art. 1. vbi egregie hanc clausulam, eiusque effectus cum aliis clausulis explicat. Ita Brunus.

2. Et eius sententiam sequitur doctissimus Magister Donatus Rerum. Regular. tom. 1. tract. 1. 1. quest. 3. vbi probat clausulam, ex certa scientia, habere vim confirmandi actum nullum, reddendo illum de inualido validum, & validare id, quod prius erat nullum: idem est, quod de nouo concedere; Quod melius & efficacius operatur, si re vera à Principe confirmante præcesserit cognitio defectus, seu nullitatis prioris priuilegij, quod confirmat, ita vt aliunde constet, Principem scire, vel sciuisse, illa priuilegia, quæ confirmat, fuisse amissa, vel reuocata; ita Alexand. consil. 1. 2. incip. scripsit, num. 20. ver. præmitto, Vital. de claus. in tract. clausul. in clausul. ex certa scientia, & Tusch. tom. 2. lit. C. concl. 341. numer. 20. Dicitur, melius, & efficacius; nam ad operandum, & inferendum in beneficium priuilegiati, satis est, quod clausula, Ex certa scientia, addatur, & contineatur in priuilegio, quod expeditur, absque eo quod aliunde constet de præuia scientia Principis, quoad ea quæ confirmat ex certa scientia. Aliàs, omnes Principis concessiones ex certa scientia, essent incertæ, & præcisè priuilegiorum confirmaciones, quis enim scire potest, an Princeps, vel Papa præsciuerit, & exactè examinauerit valorem priuilegiorum Regularium, quæ confirmare intendit? & an præcognouerit illorum nullitatem, & defectus: tum quia, non licet stare in faciem Principis, eique dicere, *Mentiris*, nam loquela tua rei non correspondet, prout est in se: ex quo res est, vel non est: oratio dicitur vera, vel falsa; etenim sermo verus correspondet rei, prout in se est. Quapropter etsi fortè Pontifex non habeat exactam notitiam eorum priuilegiorum, quæ confirmat, censetur, & præsumitur habere efficacem voluntatem confirmandi priuilegia amissa, vel reuocata, sicut opus est, & indigent: & hæc voluntas haberi potest sine cognitione rei, vt est in se, & sufficit ad validandum priuilegia, si quæ fortè in se sint nulla, & reuocata, etiam si eorum nullitas, & reuocatio Domino Papæ sit ignota.

3. Quemadmodum Religiosus dubitans de valore suæ professionis, illam ratificat per nouum consensum, & dicitur ratificare ex certa scientia, non quia agnoscat illam esse nullam, sed quia non cognoscit fuisse validam, & nihilominus absolute vult nunc

illam de nouo facere, & validare, si necesse sit. Item, sic etiam practicatur in absolutione censurarum in collatione beneficii, & dignitatis, nam absoluntur Beneficiati, & Personæ ab omni vinculo excommunicationis, suspensionis, & interdicti, si fortè reperiantur quoquo modo innodati, ad effectum dumtaxat illorum consequendum, prout est videre in eorum Bullis.

4. Sic item, in magnis festiuitatibus Regularium superiores, suos absolunt subditos, & cum illis dispensant super irregularitatibus, si quam, vel si quas contraxerunt, iuxta facultatem ipsis traditam per eorum priuilegia, & specialiter; & tamen hi superiores subditorum impedimenta, vt in se sunt, hic & nunc haud cognoscunt; quare scientia non obstante superiorum absolutio, seu habitatio valet, & tenet; ita Glossa, in cap. statuum, ver. litterarum, de rescriptis in 6. & Clem. 2. eod. tit. Bald. in Limpetrata, colum. 1. C. sent. rescindi non posse. Suar. l. 8. de legib. cap. 1. 8. numer. 14. Sanchez tom. 1. summ. lib. 7. cap. 29. cum aliis multis, quos refert Merolla in d. tom. 3. de prinil. disp. 6. cap. 2. num. 114. fol. 65. vbi ad partes disputat, & bene resoluit: quod satis sit resoluta voluntas Principis ad confirmandum, & confirmata valent, absque eo quod constet de præscientia Principis, prout censuit Rota anno Domini 1614. coram bon. mem. Buratto die 27. Ianuarij apud Farinac. decis. 513. num. 6. in 2. part. recent. Et hæc omnia docet Donatus, vbi supra.

Hanc etiam sententiam tenent plures Doctores quos citat, & sequitur Sebastianus à Bononia de elect. part. 2. cap. 4. dubit. 73. numer. 7. & Bordonus in Consilio Regul. tomo secundo, resolutione 52. numero 63.

5. Sed vt verum fatear, ego nunquam potui acquiescere huic doctrinæ, quæ si vera esset, corruerent plures Bullæ Pontificiæ, ac ad nihilum deferuerent, & sapius Pontifices hodie destruerent id quod heri edificauerunt, quod verisimile non est. Ideo contrariæ sententiæ adhaereo, & assero, quod dicta clausula, Ex certa scientia, non operatur circa ea, quæ in facto consistunt, de quibus præsumitur Princeps non habere notitiam, sed tantum quoad ea quæ iuris sunt, quæ non præsumuntur à Principe ignorari, vt docent Felin. in cap. cum inter num. 5. ver. intelligit bene, de except. Alexand. consil. 123. n. 20. verbo Præmitto, & num. 22. & seq. vol. 4. Bald. lib. ultim. num. 9. ver. Dicat etiam C. sentent. rescindi non posse. Dec. consil. 407. n. 23. Paris. consil. 1. numer. 81. lib. 1. & consil. 4. numer. 28. & consil. 74. numer. 29. lib. 4. Menoch. consil. 1. numer. 432. & consil. 2. num. 330. Curtius Sen. consil. 49. numer. 35. Lotter. de re benef. lib. 2. quest. 10. numer. 83. Dec. in cap. Ad hæc, ver. & prædicta conclusio de rescript. & consil. 98. numer. 6. Castren. consil. 1159. in fine. Socin. Iun. consil. 32. numer. 4. & sequent. volum. 3. Menoch. lib. 2. præsumpt. 20. num. 2. Cotta in memor. verbo clausula, Vantius de nullit. tit. de null. ex defectu iuris, de leg. numer. 58. Tusch. littera C. conclus. 340. num. 44. & conclus. 341. numer. 20. Brunor à Sole in Compend. verbo clausula. 18. Marchesan. De commiss. part. 2. cap. 357. num. 94. Rodulph. de suprema Principis potestate cap. 6. num. 5. Vincent de Franch. dec. 192. numer. 18. Aldrete Pro omni exempt. Regul. part. 2. c. 1. num. 11. Molina lib. 2. de Primogen. cap. 7. num. 21. Garzias de benef. part. 3. cap. 2. num. 232. Seraf. decis. 268. num. 5. Riceius in Collectan. par. 5. Collect. 1592. in fine. Sanchez lib. 8. de matrim. disp. 4. numer. 6. Tamburini, de iure Abbat. tom. 1. disp. 18. quest. 6. numer. 18. Rota apud Farinac. decis. 128. numer. 5. & seq. tom. 3. Quia nimirum præsumitur scientia in iis, quæ sunt iuris cap. 1. de constit. in 6. in ipso Principe, non autem quoad ea, quæ sunt facti; & ideo, nisi constet de informatione,

informatione Principis, hæc clausula nihil operatur circa ea, quæ sunt facti.

6. Itaque dicendum est, quod non potest confirmatio in forma specifica provenire à principe nisi secundum suam specificam formam sit ab ipso volita, & non potest esse volita nisi mente concipiatur, & sit illi cognita, & non potest mente concipi, nisi cognitio Principis tendat in illud speciale, quod confirmat, secundum omnes ipsius circumstantias; nam confirmatio in forma specifica dicitur quod res in specie secundum suum esse determinatum, & circumstantiatum, ita confirmetur, ut ex voluntate confirmantis absolute valorem accipiat, ac si ab ipso de nouo fieret. Quando autem Princeps non inserit tenorem rei confirmatæ, aut non constat habuisse plenam informationem, non dat valorem rei secundum esse determinatum, nec declarat suam voluntatem, quod tendat in rem confirmatam secundum esse determinatum & circumstantiatum; voluntas autem, quæ non exprimitur pro forma specifica, non valet pro forma specifica, quia tantum solum operatur quantum se declarat velle operari.

7. Nec obstat dicere, hanc clausulam; Ex certa scientia, operari, ut habeatur præsumptio informationis in Principe. ut latè tradit Alex. *Consl.* 15. *num.* 2. *lib.* 5. & Rota apud Farinac. *Decis.* 180. *num.* 2. *part.* 1. *Recentior.* Resp. obstat huic præsumptioni praxim ipsam, nam talis clausula, & alia similes solent de consuetudine apponi, etiam si Princeps non fuerit in specie informatus; sed solum signaverit supplicationem, in qua tamen non continebatur informatio in specie. Hinc cum Sixtus IV. confirmasset privilegia Minorum cum clausula. Ex certa scientia, motu proprio, mera voluntate, & de nouo concedimus; Iulius II. in Bulla, quæ incipit, *in militantis Ecclesie agro.* apud Rodriguez *tom.* primo *Bullar.* responderet non fuisse confirmata privilegia, quæ non erant in usu; fuissent autem confirmata, si clausula; *Ex certa scientia apposta.* faceret quod confirmatio esset in forma specifica, nam talis confirmatio restituit privilegia amissa; cum sit noua concessio. Hinc non habet vim nouæ concessionis huiusmodi clausula, nisi constet quod Princeps habuerit plenam notitiam; ut notat Rota *Dec.* 166. *n.* 7. *part.* 1. *Recentior.* apud Farinac. & *dec.* 192. *n.* 1. *p.* 1. *Recentior.* apud eundem.

8. Nec etiam obstat, quod si dicta clausula non caufaret effectum confirmationis specificæ redderetur incerta omnes confirmationes Pontificiæ, Præsertim privilegiorum, nam semper dubitari posset, an examen exactum fuerit, an fuerint cognitæ nullitates, &c. Respond. Hoc non sequi, si tenor rei confirmatæ fuerit insertus, aut eiusdem substantia, aut saltem Princeps declaret præmississe debitum examen, & plene fuisse informatum; nam tunc præsumendum est, quod Princeps in confirmando rectè functus sit munere suo, atque præmiserit omnia ea, quæ erant præmittenda. Et hæc omnia Pater Bruno inueniet apud duos Doctores Regulares Zachariam Pasqualium in *qq. Canon. Centur.* 2. *quæst.* 107. per totam. & Iacobum Ragium *de Regim. Regul. Centur.* 2. *tracl.* 8. *dub.* 161. *concl.* 1.

9. Hinc inferitur contra Giuniparum in *Defens. Iur. Pontif. disp.* 2. *quæst.* 2. *capit.* 3. *num.* 17. Quod etiam si Pontifex moueatur ad confirmanda privilegia alicuius Religionis, non ad instantiam alicuius, sed ex amore, & deuotione erga talem religionem, neque adhuc clausula: *Ex certa scientia,* sufficeret, ex se sola: absque tenore privilegiorum inserto, aut eorundem substantia, aut saltem nisi constaret, quod Pontifex procederet cum plena informatione, ut confirmatio esset in forma specifica. Quia est impossibile, quod

confirmatio sit in forma specifica, nisi procedat ex cognitione specifica determinata, & explicita rei, quæ confirmatur, non secus, ac est impossibile, quod sit volitum, quod non est cognitum; quia non potest fieri, quod mente non concipitur operatio procedat ex scientia; nec potest concipi confirmacionem in forma specifica, nisi habeat notitiam in specie, & explicitè illius quod confirmat. Quod valet, etiam si velit suprema potestate, & plenitudine ipsius, quia nec potestas plenissima, se extendit ad impossibilia. Rursum etiam si simul adhibeat clausulam, *Motu proprio,* & quilibet alias quantumvis prægnantissimas, nam, quæcumque sint tales clausule, non operantur vltra intentionem confirmantis, & intentio non operatur vltra id, quod mente concipitur, quia est impossibile, quod intentio sit eorum, quæ non sunt mente concepta, & nemo vult, quod non potest. *l. Lucius §. Imperatores ff. Ad municip. §. l. Si tibi §. Vnius. ff. de op. lit. Et ex his soluta manent, quæ pro se afferit Giuniparus. Et hæc omnia docet Pasqualigus à me \* alibi citat. in qq. Canon. Centur. 1. quæst. 107.*

10. Nota verò, quod etiam stando in prima sententia Bruni, & aliorum, dicendum est moderatione indigere, nam si privilegia sunt per ius commune, aut per Concilium generale reuocata, illorum confirmatio non valeret, nisi vel de dictis iure communi, & Concilio mentionem faceret, vel verbis, ita contrariis concepta esset, ut cum dictis iure, & Concilio non posset villo modo conciliari. Et idè Leander à Murcia in *Regul. Sancti Francisci quæstione* 18. *cap.* 6. *num.* 8. sic ait, [ *De roto lo dicho se saca, que quando la confirmacion se haze ex certa scientia, reualida el Papa con ella el privilegio reuocado de su predecesor, o privilegios por el reuocados, aunque sea por special Bulla, o por special reuocacion; saluo quando el privilegio fue reuocado por el derecho comun, como por el Concilio Tridentino, o por otros derechos: porque en este caso, los privilegios reuocados, por derecho, no es visto querer el Papa confirmarlos, ni reualidarlos, aunque confirme ex certa scientia, si no haze expressa mencion de la reuocacion por derecho; y dize que no obstante ello quiere confirmar. ] Ita ille, cui adde Brunum, ubi supra, & Portell. in *Dubis Regul. ver. privilegiorum. Confirmatio.* 33.*

11. Nota etiam, quod si in Confirmatione privilegiorum, ex certa scientia, apponatur clausula, alio modo sint in usu, certum est privilegia reuocata non reuiuiscere; Et idè Pellizarius in *Man. Reg. tom.* 2. *tracl.* 8. *cap.* 1. *num.* 26. sic asserit: Vel privilegium confirmatur in forma communi, & sic confirmatio nullum ius nouum confert, nec validum facit privilegium, quod antea erat inualidum; cum talis confirmatio non sit concessio privilegij, sed pura reuocatio pro statu, in quo erat; vel confirmatur ex certa scientia; & sic confirmatio est noua concessio talis privilegij ( si tamen ab initio fuit validum ) confirmatio siquidem ex certa scientia habet vim confirmandi actum, seu privilegium aliàs nullum, reddendo ipsum de inualido validum; quod est privilegium de nouo concedere; intellige, modò Princeps confirmans ex certa scientia non apponat aliquam clausulam, qua dicat se nolle confirmare privilegium aliàs nullum; ut si dicat, *Quatenus sunt in usu;* Dummodo Concilio Tridentino non sint contraria: Provt in libris Ordinum reperitur; Dummodo sub vllis reuocationibus non comprehendantur; tunc enim non confirmantur privilegia ex certa scientia; Vide etiam Portell. ubi supra 26. cum sequenti.